

Adevăruri

Samoila

Femeia, la 30 de ani,
E-n pârg și-i bună toată
Pentru bărbații curtezani,
Zicea Balzac odată.

Îl las în pace pe francezul
Scăldat în aventuri notorii,
Că de facu și pe burghezul,
Îl năpădiră creditorii.

Prea iute frumosul se consumă,
Lasând în loc ceva nedefinit,
Ca valul mării-n spumă
Albind ce are de albit.

Sufletul nu-i o plăsmuire,
Nici aparent, nesigur, înșelător,
E-atins de sfânta nemurire
Ce n-are locuința în trecător.

Că adevărul e numai unul,
„Mai multe adevăruri nu-s nimic”,
Mărite Țuțea, tu ești gorunul
Sub care proștii fac picnic.